

BUDOVA FAKULTY ARCHITEKTURY A FAKULTY INFORMAČNÍCH TECHNOLOGIÍ. Jedná se o nový a poslední výukový objekt ve vlastnictví ČVUT vysokoškolského areálu v Praze – Dejvicích. Budova je v provozu od začátku letního semestru 2010. Místní šetření stavu z hlediska přístupnosti budovy pro osoby se zdravotním postižením proběhlo v roce 2012. Autory jsou A.Šrámková, T.Koumar, L. Ehl.

Studie, projekt pro stavební povolení i prováděcí projekt byly vypracovány před vydáním vyhlášky č.398/2009 Sb. Popsané připomínky a nelogičnosti nevyhovují ani předešlé vyhlášce č.369/2006 Sb.. Z hlediska normativních rozměrů jako například.: bezbariérových toalet, sklonů ramp, délky mezipodest, šíře dveří nelze objektu nic vytknout. Přesto není možné vyhodnotit budovu jako přívětivou pro užívání osobami se zdravotním postižením.

Vstup - výškové převýšení Thákurovy ulice v místě nové budovy není natolik velké, aby opodstatnilo schody na prostranství před vstupem do objektu. Rozporuplnost přístupu k architektuře objektu, kdy na jednu stranu je zde použit prvek venkovních schodů vedoucích na prostranství před budovou, jak tomu bývalo v minulých dobách zvykem u významných občanských staveb. Tento prvek byl charakteristický pro architekturu konce 19. a počátku 20. Století. A na druhou stranu vstup, dveře do objektu nejsou prvkem, který by jasně označil místo kudy se vchází do objektu. Bezbariérový vstup na prostranství před budovou je vyřešen po straně mírnou rampou, svým sklonem téměř navazující na chodník v západní části. Vedle otočných vstupních dveří jsou dostatečně široké jednokřídlové otevíravé dveře s madlem zevnitř objektu, které jdou velmi ztuhla otevřít.

Přístupnost modelárny, která se nachází v 1.pp objektu je pro osobu s omezením pohybu pouze venkem. Vedle rampy na vstupní prostranství je vstup pro technické zázemí fakulty a výtah, kterým je dostupný suterén a tedy i prostor pro výuku, modelárnu.

Parkování – v suterénních podlažích objektu je pro osoby s omezením pohybu možné pouze na polovině parkovacích ploch vzhledem k různým výškovým úrovním ve vztahu k výtahu. Což není problém, naopak je výborné, že tu ta možnost přesně podle vyhlášky je realizována.

Toalety – velikost kabin toalet pro osoby se zdravotním postižením, určené především pro osoby s omezením pohybu jsou dostatečně veliké. Stále probíhá diskuze ohledně euroklíčů, separovanosti toalet pro osoby se ZP. Jeden názor je zamykat kabiny na úkor cesty na vrátnici, recepci objektu s velkou jistotou kabiny čisté, bez rizika zneužívání těchto kabin. Dále při navrhování bloku hygienického zázemí budovy se zvažují dvě varianty : buď kabina lépe a snadno dosažitelná, a pak vznikají tzv. trojpodlažní toalety, muži, ženy a osoby se ZP, nebo druhá varianta rozdělení toalet podle pohlaví, jako je tomu v 1.np, což je bližší tendencím začleňování osob se ZP. Přesto se najdou jedinci, kteří by uvítali kabinu někde blíž. V nové budově je matoucí odlišný přístup v 1.np a ostatních patrech, vzhledem k tomu, že kromě přednáškových sálů se ve vstupním podlaží studenti příliš neshromažďují. A z pohledu návštěvy budovy je matoucí hledat kabinu. Pro srovnání, zkušenost z několika evropských universit , například ve Švédsku a Polsku v budovách z 90.let a starších, byly v kabinách pro osoby se ZP běžně přebalovací pultry, drobnost ,

kteřá opět zvýší pohodlí uživatelů budovy mezi které nepatří jen studenti 18-25 let a staří profesoři.

Výtahy - výtahy zde navržené a použité by mohly uživatelům nabídnout komfortní užívání, kdyby byly nastaveny na své možnosti. První co zarazí i osoby bez ZP je nezachování umístění ovládání výtahů v každém patře na stejném místě. Pro osobu se zdravotním postižením je matoucí, že osoba na vozíku ocení ovládání výtahu v dosažitelné výšce. Po zmáčknutí znaku osoby na vozíku, začne ovládání výtahu mluvit, ale neprodlouží interval otevřených dveří výtahu, nebo přivolání výtahové kabiny u ovládacího panelu. Nevidomý nemá jak se dostat k ovládání výtahu, nejsou zde vodící linie a musí vědět, že znak osoby na vozíku je pro něj. Výše kritizovaný přístup stavebníka v tomto případě lze přenést na odpovědnou osobu firmy, zastupující dodavatele výtahu, je to jejich produkt, mnohem lépe ví, co daný produkt může nabídnout, má větší zkušenosti s obdobnými typy výtahu, ví čemu se vyhnout, co je jejich výhodou a mělo by být jejich snahou zrealizovat výtahy v co nejlepším uživatelském komfortu.

Akustika učeben, především v prostorách dvoupodlažních ateliérů v 7. A 8 nadzemním podlaží je nevyhovující. Optimisticky řečeno pro výuku uměleckých předmětů zaměřených na zvukový projev, je akustika výborná, ovšem tyto předměty jsem ve studijním plánu FA ČVUT, která tato patra používá, se neobjevují.

Dispozice a přehlednost - z hlediska pohybu po objektu je možnost podívání do atria a srovnání „souřadnic“ dobré, ale je ke zvážení, jestli složitost 3 volných prostorů, respektive na ně navazujících chodeb je ideální pro snadnou orientaci.

2.NP - propojení nové budovy s budovou Fakulty stavební přes část A bylo zvoleno krčkem na úrovni 2.np jako je tomu mezi částmi A D a B ad. Ovládání otevírání dveří je z obou stran nevhodně umístěné. Ze strany fakulty stavební je čtečka karet umístěna za dveřním křídlem, v nové budově je čtečka umístěna 3,3 m od dveřního křídla v místě nad rampou. Schodiště navazující na spojovací krček splňuje rozměry, i rovná část před schodištěm je delší než 1,5 m, přesto vzhledem ke vzniku komunikační křižovatky dochází k přehlédnutí schodiště, i když schodiště je materiálově i barevně odlišeno od povrchu chodby, to neplatí o prvním stupni myšleno v 1.np, neboť ani první ani poslední schod nejsou vizuálně odlišeny od ostatních stupňů schodiště.

Zatím bez konzultace s osobou slabozrakou, s vadami zraku, lze kladně hodnotit barevné řešení stěn a mobiliáře, které jsou snadno rozeznatelné.